

Piše: Jasna
Vujadinović

Zadužbine pripadaju srpskom narodu

Postoje zemlje u kojima ništa nije prepušteno slučaju. Recimo, hrvatski ratari od države dobijaju subvencije od 200 evra po hektaru zasejanom pšenicom, a predloženo im je i da minimalna cena bude 100 evra po toni.

Naši ratari su ostavljeni sami sebi, čak i u slučaju vremenskih nepogoda. "Bogovi oluje" odneli su useve i prouzrokovali štetu u Srbiji veću od milijardu dinara. Posledice će biti dugotrajne, jer će voćnjaci dve godine biti bez roda. Ali, zato bi voće valjalo zaštititi odgovarajućim preparatima, kako bi mu se sačuvala vitalnost. Međutim, naši voćari nemaju sopstvenih sredstava, budući da im rod višnje ni iz prošle godine nije naplaćen.

I nisu samo naši poljoprivrednici sami, već Srbi, uopšte sami oplakuju i svoje žrtve, dok je uz druge ceo svet. A istina je, ipak uvek na sredini, dok je bol nedeljiv. Zašto je, onda to tako? Jednostavno, ovde se sve svodi na marketing. I (ras)prodaju. Dok jedan ministar skače u vodu i spasava izvesnu ženu ili balvan u suvom odelu, drugi najavljuje obaranje kamata, iako bankari nisu optimisti. A kako bi i bili kad je domaći bankarski sistem razbijen, tako da se sada sve svodi na strane banke. Takvim modelom "lepo" se postiže dalje urušavanje privrede, pošto zbog previsokih kamata preduzeća ne mogu da se razvijaju i izvoze, a stanovništvo ne može da popravi standard.

Da stvar bude još crnija, ovih dana su hteli da prodaju i Zaduzbinu Nikole Spasića i Knez Mihailovoj 33! Poslanici, koji svoje plate nose kući u koferima, nisu našli za shodno ni da Zakon o restituciji stave na dnevni red, niti da reše problem imovine, koje je ova država otela nacionalizacijom. I, dok ona i dalje "žmiri", javlja se opasnost da zadužbine završe u privatnim rukama i tako zauvek budu otete od srpskog naroda.

Zar ni loše vreme usred leta, ne može njihova razmišljanja o (produženim) godišnjim odmorima, da skrene u pravcu neophodnosti donošenja Zakona o vraćanju imovine crkvi, zadužbinarima i starim vlasnicima. Zar ne shvataju da ovakvi pokušaji otimačine, ugrožavaju i imovinu Srba na Kosovu? I, onda, za to ne bi bili krivi Albanci, već sami Srbi. Uostalom, zbog nerešenog pitanja zemljišta, kod nas stranci i dijaspora ni ne ulažu svež kapital. Sve ostalo su prazne priče. Ili propale, kao u slučaju nedavnog pokušaja Italijana da u Vojvodini naprave skladište gasa. Pregovarali par puta. I ništa. Ali, zato su im Slovenci dali "zeleno svetlo".

Štaviše, o ovakvim temama se govori "u poverenju". Zato na TV stanicama ni nema okruglih stolova, gde bi se suočavala mišljenja znalaca. Međutim, "kontrolori" transparentnosti, kao da ne znaju da istina uvek izbije na videlo. I zato niko ne može sakriti činjenicu da su zadužbine pomagale srpski narod, a ne estrada. A ukoliko se (ras)pada i tradicija, onda više ništa neće ostati. To će biti - kraj.